

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/47/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613010070
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Wänkeová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5613010070.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Wänkeovej a sudkýň JUDr. Evy Kyselovej a JUDr. Márie Urbanovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. júna 2014 v Žiline, o odvolaní obžalovaného C. K. proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/39/2013 zo dňa 2.4.2014 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného C. K. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Liptovský Mikuláš uznal obžalovaného C. K. vinným z prečinu krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

dňa 21.9.2011 o 8.30 hod. po zákonom poučení svedka o následkoch krivej výpovede a krivej prísahy v zmysle § 346 Trestného zákona, pri výsluchu svedka v trestnej veci obvineného Z. A., vedenej na Odbore kriminálnej polície PZ v Liptovskom Mikuláši pod ČVS:ORP-412/JP-LM-2010 za zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona, uviedol, že dňa 18.10.2010 bol v čase od 17.30 hod. do 23.00 hod. v obci Liesek spoločne s obvineným Z. A., čo nebola pravda, nakoľko trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 1T/129/2011 zo dňa 29.12.2011, právoplatným dňa 6.9.2012, bol obvinený Z. A. uznaný vinným zo spáchania zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa dopustil dňa 18.10.2010 v bližšie neurčenú dobu pred 20.00 hod. v obci Kráľova Lehota, okres Liptovský Mikuláš.

Za to ho okresný súd odsúdil podľa § 346 ods. 1, § 38 ods. 3, § 36 písm. j) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov. Výkon tohto trestu okresný súd podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu na 18 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku, bezprostredne po jeho vyhlásení, zahlásil odvolanie obžalovaný, a to proti výroku o vine a treste. Odvolanie odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu tým, že počas svojej výpovede nikdy neuviedol, že bol počas celú dobu od 17.30 hod. do 23.00 hod. s Z. A. a ani to z tejto výpovede nevyplýva, nakoľko uviedol, že po príchode do garáže sa bavil s Z. K., ktorého z prítomných tam najviac poznal. Nie si je vedomý toho, aby uviedol nepravdu o skutočnosti, ktorá má význam pre rozhodnutie, navyše, keď samotný skutok, ktorý mal spáchať Z. A. nie je presne časovo špecifikovaný, pretože skutku sa mal dopustiť dňa 18.10.2010 v bližšie neurčenom čase pred 20.00 hod. v obci Kráľova Lehota. Ak teda nie je presne špecifikovaný čas spáchania skutku Z. A., nie je možné, aby sa dopustil krivej svedeckej výpovede, nakoľko chýba rozhodná skutočnosť, o ktorej vypovedal nepravdu.

Poukázal ďalej na to, že každé rozhodnutie súdu musí byť riadne odôvodnené a presvedčivé. Práve takéto rozhodnutie je zárukou, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny. Ak samotné rozhodnutie o čase spáchania skutku obvineným Z. A. nie je riadne presvedčivé, nie je podľa jeho názoru možné, ak sú o takejto závažnej skutočnosti akou je čas spáchania skutku pochybnosti, založiť súd prvého stupňa nespochybniteľné presvedčenie, že uviedol nepravdu o skutočnosti, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie. O to viac, že jeho prítomnosť v konaní proti obvinenému A. potvrdili aj iné osoby. Vzhľadom na to, že skutok obvineného Z. A. nebol presne časovo špecifikovaný a vzhľadom na vzdialenosť medzi

obcami Liesek a Kráľová Lehota, obvinený Z. A. sa skutku mohol dopustiť pred jeho stretnutím, alebo po tom ako sa rozišli a sa zdržal v garáži, kde sa rozprával s Z. K.. Navyše vo svojej výpovedi uviedol, že do obce Liesek prišiel okolo 17.30 hod., teda neuviedol, že prišiel do obce Liesek presne o 17.30 hod. Preto je názoru, že napadnutý rozsudok má chyby najmä pre nejasnosť a neúplnosť skutkových zistení a sú tu pochybnosti o správnom skutkových zistení napadnutých výrokov. Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o vine obžalovaného a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie alebo aby sám zmenil rozsudok na základe dôkazov predložených odvolaciemu súdu.

Na verejnom zasadnutí, ktoré sa o odvolaní obžalovaného konalo, prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné a obžalovaný žiadal, aby bol spod obžaloby oslobodený, pretože je nevinný a cíti sa nevinný.

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., pričom zistil, že odvolanie obžalovaného C. K. nie je dôvodné.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že súd prvého stupňa v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v ustanovení § 2 Tr. por., najmä zásady zákonného procesu podľa § 2 ods. 7, práva na obhajobu podľa § 2 ods. 9 Tr. por., voľného hodnotenia dôkazov podľa § 2 ods. 12, rovnosti strán (kontradiktórnosti) podľa § 2 ods. 14 Tr. por. Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po správnom procesnom postupe a v súlade so všetkými zákonnými ustanoveniami, ktoré trestný proces upravujú.

Okresný súd po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní, vyhodnotení a posúdení dôkazného stavu ustálil vo výroku o vine svojho rozsudku priebeh skutkového deja zodpovedajúci všetkým vykonaným dôkazom. Výsledky vykonaného dokazovania vyznievajú jednoznačne a tvoria ucelenú reťaz ako priamych, tak aj nepriamych dôkazov, z ktorých možno vyvodiť bezpečný záver, že obžalovaný spáchal skutok tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku súdu prvého stupňa.

Právna kvalifikácia súdeného skutku ako prečin krivej výpovede podľa § 346 ods. 1 Tr. zák. aj podľa názoru krajského súdu zodpovedá správnym úvahám súdu prvého stupňa v tomto smere a všetkým zákonným predpokladom na posúdenie prejednávaného skutku práve podľa tohto uvedeného zákonného ustanovenia.

V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd jasne, podrobne, zrozumiteľne a presvedčivo vysvetlil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Odôvodnenie rozsudku učinil okresný súd v súlade s ustanovením § 168 Tr. por. Závery okresného súdu prezentované vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, ktoré sa týkajú výroku o vine a vysvetlenie týchto záverov v odôvodnení napadnutého rozsudku si odvolací súd v celom rozsahu osvojuje a v zásade na odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa odkazuje.

K výroku o vine môže krajský súd len stručne dodať, že k spisovému materiálu je pripojený aj spis Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 1T/129/2011 vo veci obvineného Z. A., ktorému sa kládol za vinu zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. v podstate na tom skutkovom základe, že dňa 18.10.2010 mal v bližšie neurčenú dobu pred 22.00 hod. pri obci Kráľová Lehota, okres Liptovský Mikuláš vydierať X. D. aj s doposiaľ nestotožnenými mužmi. Trestné konanie v predmetnej veci skončilo právoplatne vydaným trestným rozkazom, ktorým bol obvinený Z. A. uznaný vinným zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený trest.

Z obsahu predmetného spisu vyplýva, že C. K. bol v danej veci vypočutý ako svedok, pričom vypovedal v podstate nasledovne: „V tento deň toho 18.10.2010 som do obce Liesek prišiel niekedy podvečer, v čase okolo 17.30 hod. Po príchode do obce Liesek som sa telefonicky skontaktoval s Z. A., ktorý má následne navigoval k nejakej garáži, ktorá sa nachádzala pri rodinnom dome, ktorého bola súčasťou.

Číslo domu si už nepamätám. Po príchode ku garáži, tu som videl, že na ceste pred garážou postávajú asi 4 osoby. Medzi nimi som spoznal Z. A., ktorého som poznal už z minulosti, taktiež tam bol aj Z. K., ktorého ja taktiež poznám už z predchádzajúcej práce a ktorý ma vlastne aj A. odporučil. Taktiež tam bol s nimi aj otec Z. A., ktorého som v minulosti taktiež asi dvakrát stretol. Ešte si spomínam, že tam bol s nimi nejaký mladý muž, ktorého mi predstavil menom A., či to bola jeho prezývka alebo priezvisko, vtedy som nevedel. Tieto vyššie uvedené osoby v tejto garáži opravovali nejaký traktor, to si pamätám. Následne, ja som s Z. A. odišiel do toho domu pri garáži, kde sme šli prebrať moju pracovnú ponuku, ktorá sa týkala ťažby, nákupu dreva a s tým súvisiacich činností. V dome som sa s ním zdržal cca 1 a pol hodiny. Po tejto dobe, čo sme rokovali a po tom, čo sme si dohodli podmienky, ja som z domu odišiel spolu s Z. A. do tej garáže pri dome, kde som sa bavil s Z. K., ktorého som tam z prítomných najlepšie poznal. V tej garáži ja som sa zdržal cca 2 hodiny. Následne ja som od nich odišiel z tej obce Liesek okolo 23.00 hod. späť svojim vozidlom domov do Spišskej Novej Vsi.“

Z vyššie uvedenej výpovede vyplýva, že obvinený C. K. potvrdzuje, že s Z. A. bol minimálne od času „okolo“ 17.30 hod. a následne, kedy sa s ním priamo v dome zdržal cca 1 a pol hodiny. Následne asi dve ďalšie hodiny bol už aj s ostatnými, a teda aj Z. K., na čo poukazuje v písomnom odvolaní a z obce Liesek odišiel okolo 23.00 hod. Aj keď sa obvinený K. nevyjadruje o Z. A., že priamo s ním bol až do 23.00 hod., z výpovede, ktorú v trestnej veci obvineného Z. A. podal, vyplýva, že bol s ním minimálne od času „okolo“ 17.30 hod., keď sa stretli a následne, keď sa stretol aj s ostatnými a minimálne hodinu a pol sa rozprávali spolu, t.j. minimálne v čase od 17.30 do cca 20.00 hod. Táto skutočnosť však nekorešponduje s obžalobou vo veci obv. Z. A., ktorá uvádza, že obvinený Z. A. bol v presne neurčenú dobu pred 20.00 hod. pri obci Kráľová Lehota. Pokiaľ obžaloba vo veci obvineného Z. A. hovorí o čase pred 20.00 hod. je zrejmé, že je to niekedy bezprostredne pred týmto časom, nebudú to ani ranné, ani obedňajšie hodiny, čo vylučuje, aby bol Z. A. s C. K. v čase od 17,30 hod. do približne 20,00 hod. v obci Liesek.

Naviac, nemožno neprihliadať na ďalšie dôkazy nachádzajúce sa vo veci obvineného Z. A., z ktorého vyplýva, že z výpisu prichádzajúcich a odchádzajúcich hovorov, SMS a MMS správ a lokalizácie mobilného telefónu nachádzajúceho sa v trestnom spise obvineného Z. A. vyplýva, že mobilný telefón, ktorý Z. A. používal bol práve 18.10.2010 v čase od 13.25 hod. do 19.19 hod. lokalizovaný v blízkosti mesta Liptovský Hrádok a nie v blízkosti jeho bydliska, teda obce Liesek na Orave, kde s ním podľa vyjadrenia C. K. mal tráviť čas práve obžalovaný C. K.. Na základe uvedených skutočností krajský súd považuje rozhodnutie okresného súdu, ktorý uznal vinu obžalovaného C. K. za správne a zákonné. Je zrejmé, že obvinený C. K. nevypovedal pravdu, že bol s Z. A. práve v čase, kedy malo dôjsť k spáchaniu skutku, ktorý sa kládol obvinenému Z. A. za vinu. Uviedol teda nepravdu o okolnosti, ktorá mala podstatný význam pre rozhodnutie, pretože uvádzal nepravdu o tom, kde sa obvinený Z. A. nachádzal. Ide teda o závažnú okolnosť a táto mala podstatný význam pre rozhodnutie v trestnej veci obvineného Z. A., keďže jej účelom bolo uvedenie iného miesta, kde sa mal obvinený Z. A. nachádzať, než v skutočnosti bol.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného, k nim je potrebné uviesť to, že z vykonaného dokazovania a predovšetkým z obsahu spisu, ktorý sa týka obvineného Z. A. jednoznačne vyplýva, že obžalovaný C. K. nemohol byť v čase, ktorý uvádza minimálne do 20.00 hod. s Z. A. tak, ako to opísal práve vo svojej výpovedi obžalovaný C. K.. Dôkazy, ktoré tieto skutočnosti vyvracajú sú už spomenuté vyššie. Pokiaľ sa obžalovaný nestotožňuje s takýmto hodnotením dôkazov, táto skutočnosť nemôže znamenať nesprávnosť rozhodnutia okresného súdu a okresný súd sa nemohol prispôbovať predstavám obžalovaného o hodnotení dôkazov. Na tomto mieste krajský súd považuje za potrebné pripomenúť, že do obsahu základného práva vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom podľa článku 48 ods. 2 veta prvá Ústavy SR nepatrí právo účastníka (strany) konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhovaných dôkazov, prípadne sa dožadovať ním navrhovaného spôsobu hodnotenia vykonávaných dôkazov. Je výlučne na úvahe súdu, ktoré dôkazy vykoná a tieto dôkazy následne vyhodnotí podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo a v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstarali orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Odvolací súd nezistil pochybenie pri hodnotení dôkazov okresným súdom a pokiaľ obžalovaný s takýmto hodnotením dôkazov nesúhlasí, nespôsobuje to chybnosť rozhodnutia okresného súdu. Okresný súd logicky a presvedčivo vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a vysvetlil dôvody, ktoré ho viedli k rozhodnutiu o vine. S týmito dôvodmi sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje.

Krajský súd pripomína, že objektom trestného činu krivej výpovede a krivej prísahy je záujem na správnom zistení skutkového stavu veci ako základu zákonných rozhodnutí súdov, prokurátorov, vyšetrovateľov alebo policajných orgánov. Krivá výpoveď sa pritom musí týkať okolnosti, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie, nemusí pritom ísť o okolnosť, ktorá bola pre rozhodnutie jedine a výlučne rozhodujúca. Pôjde však o okolnosť, ktorú orgán rozhodujúci o vine, teda súd, musí vziať do úvahy pri riešení otázky, o ktorej má rozhodnúť, teda pri riešení otázky viny. Obvinený C. K. bol riadne poučený o následkoch krivej výpovede a napriek tomu uviedol nepravdu o okolnosti, ktorá mala podstatný význam pre rozhodnutie v otázke viny obžalovaného Z. A.. Z uvedených dôvodov potom je vina obžalovaného K. jednoznačná a ako už bolo konštatované, v konaní bola zistená taká ucelená reťaz dôkazov, že možno ustáliť na základe týchto dôkazov vinu obžalovaného.

Pokiaľ ide o výrok o treste, aj tento považuje krajský súd za správny a zákonný. Okresný súd uložil obžalovanému trest na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, keď správne posúdil pohľadujúce, ako aj priťažujúce okolnosti. Pokiaľ uložil obžalovanému podmienený trest odňatia slobody aj tento má základ v správnom hodnotení okresným súdom, keď bolo zistené, že obžalovaný doposiaľ žil riadnym bezúhonným životom. V tomto smere je nutné konštatovať, že rovnako správny a zákonný je aj výrok o podmiennečnom odklade výkonu trestu odňatia slobody a správna a zákonná je aj výmera určenej skúšobnej doby. Trest uložený obžalovanému má všetky predpoklady na dosiahnutie účelu trestu.

Na základe vyššie uvedených skutočností, keď odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je v žiadnom smere dôvodné, toto odvolanie zamietol postupom podľa § 319 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.